

Nem azt kérdezzéti, ... mit kell tennie, hanem a 'mi történik'-re figyel.

(Máthé Andrea: *Útvesztőben, Vigilia 2006*)

Alig aludt el, éberem
ébred. Vérszilvafa ágát
verdesi szél az ablak-
üveghez. Hívja az asztal,
odaül. Ellepik nyomban
a kérdések: Hogy bírod
ezt? Mit. Hát az egészet.
Nézi az arcát. Hallgat.
Nincs mit mondania.
Ez jele annak: érik a
válasz. Amikor nem képes,
akkor tud igazán: ha fáj
az egész, elég jól viselem,
mondja... Szétszórva a részek,
mint fák alatt tobozok;
látványnak hevenyészett.
Nem félsz, hogy... De. Nem
vagyok isten. Bajjal jön
a remény. Asztalra tette
valaki tányérkában a sót.
Nézi. Nézi sokáig. Tessék,
vegyetek... Te nem szoktál?
Én már sóztam előtte.
Van só nálatok mindig?
Van... Csak úgy mondod?
Nem mondok semmit csak úgy.

Figyelj: szeretem őt. Így
kezdődött, így fejeződik be.
Azt se tudtam, ezt se fogom
tudni... Megszöknek a részek.
Nem marad semmi utánuk.
Mindenki egész. Ha szökik,
részekre szakad. Vége.
Megölel a barátom.
Kikísérem. Éjszaka van.
Levegőzöm. Mekkora Igen
várakozik ebben a csöndben.
Nekidől a hűvösödő falnak.
Befelé indul. Mint egy vén
terrier, caplat utána az éj.
Nincs egyedüllét. Nincs.

12 A MADÁR

Folytonos szent röpülésben
közeledsz, távolodol.
Úszol előttünk, bennünk
az örök hajnal elébe.
Semmi szárnyvég-billentés,
suhogó csöndben megjön
a hatalom, nincs mása,
árnyéka sincs, nem
surrán át a világon, csak
ami ennél határtalanabb,
a lélek bevetett földje
fölött lebeg, nem
égi, maga hordja
hátán a lakott eget,
mikor már lakhatatlanok
az oduk is, szárnyain
az áldás, ének, imádó
hangfolyam öntözte
búzakalászokban az élet,
s lángokban öröm;
honnan jön a felejtés,
füsttelenül oltva ki
belőlünk a sötétet?
Pernyevihar kavarog a
kétfelé tárt ragyogásban.
Ekkora nagyság s szellem
nem ütközhet bele látásba.
Szárnyaival betakarja a
Kozmoszt. Kozmoszokat.
Ő teszi örökké, mi nem az.
... Isten átvonulása vagy,
szerelemtől ittasan, te
Madár, törvény tollazatú.

KÍSÉRTÉS

Arra ne hallgass.
Szavai, mint egy-
-egy krokodil, partról
meglátva vízben a hátad,
becsusszan a nádasba,
s megközelít,
nesztelenül.